

En science-fiction dikt om koreanska snigelmasker

hur ett namn är en skyddsmask

ta flera, applicera flera
koreanska snigelmasker
rimmar på taget alias
tager du detta alias till din dödsmask

gjuter du denna mask som din
över ditt ansikte så som du

behåller du detta namn som din like

ett skepp fylls med alias
och färdriktningen sker i mörker

vem är den som kör
från dagsljus förflyttande

jag glömde säga att man kan ha flera namn

ett utav namnen i skeppet misstog sig för en identitet
och började skriva texter

och även om texterna hade innehåll
var dom så förflyttade
från presens, från kärnan
att dom blev tillägg till masken

trådar gick från masken
på sin upphängda plats
det var orden

dagordning
det att dagen dagas

olika saker skiftar plats i periferin
i listan med alias

ett namn är en upphängd skyddsmask
i aniaras
i övind fahlströms skepp

upphängd mask med ord som trådar
framkallning – utandning
och trådarna fladdrar

den med masken skriver iträdd tråden med sin utandning
hur skiljer det sig från en vanlig text
när en text är vanlig
om

skeppet är hjärnan

i hjärnan fördelas resurserna – centrum och periferi
mitt i centrum står flaggskeppet
det har trådar ut med sina samtal, det är nervtrådar
därför godtas ingen som avbryter någon mitt i ett resonemang

resonemangen knyts fast i varandra i skeppet
olika spöken överger sina namn och andra tar dom
så sträcks linjerna ut

hur vet vi vem som kör
eller vad den kallas och om namnet är ljudandet av konsonanter och vokaler
eller snöret som sitter fast i

masken ligger i påsen vid bordet

det är den som snart ska bli ett alias och missta sig för en identitet

först måste masken knådas

knådningen av masken är ordframkallning,

protesbygge

ersättningsprocedur

och förhållningssätt

att hålla masken i förhållande till sitt ansikte

att hålla aliaset i förhållande till sin identitet

att förhållandet blir till i utandningen

drömmer
morfar säger
datumet när min mamma föddes
pappa säger
malaga vann över barcelona säger
bror
tar omvägen via solna
säger
flera gånger sin färdväg

den som kör

om färdriktning sker i mörker är dagsljus
utandningen som får skeppet att ta hopp framåt i blinkningen

mellan blinkningen har varje gång skeppet förflyttats framåt

riktningen sker när vi inte tittar
det är det spöklika

det som är skeppet är det svåra att förstå
rumtiden
samskroppen
som omger presens
och låter presens förmultnas
i till exempel stadsrummet

skeppet är ett rymdskepp också
om skeppet får välja
ta avstamp från jorden
i mörker
det är ändå spöken som kör
det är dom som kör det som förflyttar sig från dagsljus genom natt

här i skeppet får alla namn
ingen namnlös är lämplig att ha som avbytare till föraren

olika material som passar in på skeppet
blå styrofoam
solfilm

utandningen har vi lärt oss i terapisoffan

tar med oss den på skeppet att hänga bredvid mask och identitet
sammhällskroppps-soffan som vi sitter i, nedhasade, slumrar oss och väcker oss efter första maj

när det inte längre är röd dag vaknar vi
vi är jag och alla alias som väljer när dom vill vara skrivande personer
vilande personer i en mytologi
från den vilande platsen i skeppet förbereder dom en skissartad text
passar fram och tillbaka genom mytologier
hängar på sina krokarna

den som kör skeppet har olika hastighet på natten och på dagen
beroende på synlig och osynlig acceleration
så maskerna på krokarna har att ta ställning till om dom skriver bäst i ljus eller i mörker
snabbt eller långsamt

nedhasade i soffan
det är den som är skeppet
blickar snett nedåt på vad som har blivit prickar på en karta
sammhällskropppsmyrstacken
det är melodin

hur håller spöken som kör i en ratt?
om dom också skriver hur håller dom i en penna.

det finns olika sorters nu, innanför och utanför den kromade höljet

det presens som vi framställer i dialog
till exempel när vi står tillräckligt nära för att andas samma luft
ett uppluckrat presens

och ett presens som hålls upp av trådar
ett slags studsatta-nu
nuet landar varje gång på tråden, flyger i väg
kommer tillbaka

det är i det här nuet som aliaset identiteten och personen trianguleras
det står ett spöke bakom och drar i trådarna

nuet tar plats någonstans ovanför personernas huvuden